

діло

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Кам'ю почт. шашк. 143322
Адреса для телеграм:
«Ціло», Львів.
Гол. Редактор приймєє вїд
11—12 год. передпосудням
Рукописї не звертаєтьє

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячний: в краю 450 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 20 к. к., Румунії 15
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зод.

Телеф. Редикий: 29-41.
" Дружский: 29-26.
—
В СПРАВЕ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 коп.

Берестейський мир.

Jan. 9. 1928 p.

Нині, 9 лютого, минає десять літ від хвилі підписання Берестейського миру між Українською Державою і центральними європейськими силами, що представляли союзний бойовий фронт у великій світовій війні проти антанті.

Є двоякі погляди на цей мир на-
в'яз серед самих українців. Одні
ставляться з поважною дозою скеп-
тизму до цього, оправдовуючи таке
своє становище тим, що цей перший
міжнародний акт зовні виросло з
революції молоді Української Дер-
жави мав страшний для українського
державного життя наслідки. Інші
стоять на зовсім протилежному ста-
новіщі та вважають берестейський
мир актом першорядної міжнарод-
ної ваги, актом передошовим не-
 тільки в українській, але й росій-
ській революції, а далі то й передо-
шовим актом у цілій найновішій і-
сторії всего українського народу.
Мабуть завдяки таким відмінним
поглядам самих українців на цей
мир — не появилася досі ні оди-
но важна вичерпуюча праця про
нього в українській мові. Та чуюмо
що скоро одна така праця появить-
ся. В німецькій мові є їх уже кілька.
Є і в російській.

Самозрозуміло, що з нагоди десятиліття берестейського миру ми не беремося ні годити ні вирішувати наведених у горі поглядів, ні тим більше не думаємо ставати в обороні одного чи другого з них. Однак всеж таки хочемо з тої нагоди підкреслити деякі дуже важкі обставини, що попередили цей мир.

Центральні держави, особливож Австрія та слабенькі Болгарія і Туреччина вгизналися під тагарем війни. Перед ними стояла поважно та певниучо загроза катастрофи. Ім треба було мира за всяку ціну, щоби облекшити воєнну напругу бодай на одному фронті і щоби при допомозі мира заспокоїти голодні жовудки передовсім своїх великоміських громадян, які наслідком голоду були здатні на все.

Російська революція викинула із політичну арену українську стихію. Невом зпід землі виріс український великан. Національним інстинктом ведена українська маса підняла радикальні політичні домагання, а "провідники" української революції замість використати національну стихію, замість збрати її в організований форми державної будови, зомили її, темперували і притуплювали її протиномосковське вістря та палили до ганебного дроблізму супроти тодішніх тимчасових і оперативних російських урядів. Українські провідники тодішні не дорожили до великого завдання, не розуміли революції, не орієнтувалися в ній, події явили понад їх години, передивалися, а вони оставали позаду. Автономія, федерація і ще раз федерація — ось зміст трьох перших універсали Центральної Ради. Не було в них ні рішучості ні відваги ні політичної бистроти ні далькочорости. Конали в судорогах стара Росія, конали і тимчасові її правителі т. за. революційні, на арену прийшли нові люди з негрібним відділом більшовника, з Центральної Ради ще писала з III. універсали, яким проголошувала Українську Народню Республіку, ота цю. Не ві-

діяючись від Республіки Російської і зберігаючи єдність її, ми твердо станемо на нашій землі, щоб силами нашими допомогти всій Росії, щоб вся Російська Республіка стала федерацією рівних і вільних народів". Було це 20. листопада 1917 р., коли більшовики приготовляючи похід на Україну, щоб її „самоозначити“ „вплоть“ до загину.

"Силами наших", але тоді вже не було тих сил. Все зневіралося в Центральну Раду, в її провідників, у їх слабкі руки, малодушність. Все було пересичене розчаруванням і ситуації не опановував ніхто. Треба було рятувати потапаючий корабель української революції, треба було рятувати ті скарби, які вона викинула на арену українського життя. На жаль, не було кому цього робити. Бо й у переговорах з центральними державами випередили київських ультральояльних „революціонерів“ більшовики. Дня 2-го грудня 1917 р. більшовицькі делегати вже перетрактували про перемир'я, а 15. грудня його підписали. Українські ж революційні керівники ще на ніщо не рішались. Більшовики вислали і делегацію для мирових переговорів до Берестя і почали 19 24. грудня 1917 р., а українці таки ще нічого не вирішили. І щойно похід більшовиків на Україну примусив їх рішитись на заключення сепаратного миру з центральними державами та до висилки делегації для мирових переговорів, яка й явилася в Бересті щойно 12. січня 1918 р. Щойно тоді проголошено четвертий універсал про незалежність (22. І. 1918).

Отже самі обставини примушували українців, тоб-то українських революційних провідників¹ йти дуже пізно на те, ка що вони повинні були пійти відразу, з початком революції, тоб-то щонайменше кілька місяців передім.

Нема сумніву, що центральним державам було приємніше та вигідніше переговорювати окремо з українцями ніж зі самими більшовиками. Україна була богата в хліб і сало. Це був шпихлір, неінчорпаній шпихлір тих засобів, недостача яких засуджувала на передсмертні судороги і Австрію і Німеччину. На п'ясть бодий делегати України, хоч

молоді, то вони обмислюючи внутрішні положення центральних держав, були неможливими особливо щодо Австрії та обстоювали гідно інтереси всіх українців. Спершу висунули домагання прилучення до України української Галичини і Буковини. Колиж це не вдалося, тоді заключили договір про виділення української Галичини і української Буковини в окремий коронний край під Австрією. Австрійський дипломат гр. Чернін мало не плакав, як пінуть у своїх споминах німецькі учасники переговорів, а мусів уступити українським делегатам. „Не здаючи на свою молодість — написав він у своїх споминах про українських делегатів — виявили вони достаточну зрілість, щоб використати сприятливу для них ситуацію“.

Так, сприятливі обставини, кон'юнктура політична дали змогу Україні заключити берестейський мир. А чим розпоряджали тоді українці на Україні, якими силами? Не треба й згадувати. А могли розпоряджувати великою силою, могли насправду диктувати центральним державам. Берестейський мир з 9. лютого 1918 р. був тоді у біляхній української революції величезним sukcesом. Він на довгі часи остаточно клясичним зразком того, як при сприятливих обставинах можна використати для себе міжнародну кон'юнктуру навіть слабкими силами, але тоді, коли бодай такі фактично існують. В історії української відродженої нації берестейський мир є величезним активом, є крім того наглядним доказом того, під якою щасливою зіркою вступала на міжнародну політичну арену молода наша держава, але, на жаль, недостатню людей провідних або бодай одної такої людини скоро всю ясність своєї провідної зорі заглибили

Це я повинно стати на будуче важною пересторогою для українців, щоби вони перш за все ніколи не спізилися і щоби не давали себе випереджувати обставинам. Бо якби до берестейського мира не було всіх спізиць, то не булоб мабуть і тих безчисленних трагічних переходів, які довелось пережити українській нації після нього.

Вражіння і рефлексії.

Упадок зацікавлення виборами. — Брак гасел і програм. — Замість близькіх міжпартійницьких розрахунків. — Зріст зацікавлення: а що потім?!

(Из частного корреспондента.)

Варшава, 5. ЛЮТОГО 1928.

Вой, що тільки самі не закінчують до
свою чи сенату (з дилемм певних", му
рованих", місця! — а також покращення
них донині у Польщі асоціах не трохи
осталося, — стверджують одногласно
по упадок зацікавлення виборами. Не
то, щоб ці вибори до мали жалких ціка
вих моментів і не то, щоб інтегра вибо
ри був уже настільки згорі відомий, що
нічого про вибори говорити. Навпаки:
деякі моменти цих виборів такі цікаві,
що аж — курйози і скандали від своєї ку
ріозності порівняють мабуть навіть до ле
тальних. Алеж безумовно до "оригіналь
них" моментів шогорітних парламент
ських виборів належить факт, що виборчі бю
ра про-урядові виборчої ліній в скла
дені з державних урядовців, які ad hoc
отримали відставку (на час підтриму
мого виборчого бюро державні" стоїть
оточення виборчого бюро підтримує

справ, п. Забержовою); що вибори, по-
ведені в бокс уряду під гаслом бороть-
би з партійництвом, мають офіційних
(по державних листах) тринадцять ріж-
нот партійно-політичних суперників і нео-
фіційних (по свідченням окремих
лист) яких триста (без пересали) ріж-
них „партій“; що в таємі лист не в силі
розшифруватися не тільки пересичені гро-
модящи-виборені, але й „фахові під-
політичні“, які мають виборчу трояку
реферувати по газетам; що зробити це
неможливо мовляв дістати. Показує від
вибори та що про це не можна стовати
навіть найбільш одержаних горожанів
щодо їх вислуду, який є закритий гу-
стою масовою тайною. Все це розч., без-
умовно, цікаві і про них, безумовно, го-
воритиме: гро вибори говоряться сарка-
стично та імімі тама вигаді для роз-
мови між прох. Очевидно, що в тут тре-
ба бути на увазі також, існує, хароче-

**КОЖНИЙ
СВІДОМИЙ
УКРАЇНЕЦЬ
ВІДПАСЬ СВІЙ ГОЛОС
НА ЛИСТУ**

ру Варшави Я. П. мешканців: пошуку інте-
ферентності до одної політики і ще до-
скональну ігноранцію у цих справах;
бачи в далісінці, наборотом спонсорів і
на малих, мають і завжди матимуть у
Варшаві, а „актуальні“ розмови пер-
шепство. Кажу однак про волю, які такі
політичними справами цікавляться, —
пірніше, казав про політичні кола поль-
ської емігранції. Отже стверджує не раз:
1) що безай тут воля виборам про в-
що інше не говориться, але 2) що заві-
завлення виборами сильно припинило.
Були то одні другому суперечать, та
не товсім: зацікавлення передбачити ви-
бірніх виборів і уже лише посередств
пасажирів не зазігав на мережання уся-
ких комбінацій про будуче, про винос-
ні будуть посилаєні до будучого пар-
ламентарного заступництва і раю, яку
воно відрігав — і що з усього тако
раюм виділи!

[illegible]

Жадайте
французських
ПАПЕРІВ
ДО КУРЕННЯ

JOB
1-50

них, — і саванійних, і комуністичних і яришних і робітничих і селянських і жепштовених. Ясна річ, що в такій ситуації, при односторонній активній виборчій політиці уряду, ніякісінських пропонти на тему 4-го борезня голосити неможливо. А всеж, загальний погляд, оснований на логічних конспекційних йотуційній ординації і вірі у здоровий інстинкт виборця, такий, що головний «розрахунок сил» піде поміж названими чотирма групами, при повному розстрілі всіх інших нечислених десятків (чи соток? — бо статистики ще нема!) «принципіальних» партій, які задля ради закуричного партійництва до жадної а тих груп не пристали, та тим пате при повному розстрілі всіх «лихих» амбіціонерських кандидатів. Люда не заважають собі навіть клопоту в розшифруванні такої — чи іншої анонімової листи й заловольняються характерно-темою: розбивачі. Микішні вибори в Польщі є грином закуричених розбивачів мандатів, і при цьому факти не має уже значення, чи той розбивач не рафінований спекулянт на людській глупоті, отже свідомий переступник, чи не свідомий — замотилчений власною idée fixe. Але якжеж тепер має виглядати цей будучий білий сойм, котрий зродиться з боротьби всіх проти всіх та з вульгарної метушли, викликаючої розбивачами, сойм з первородним грином безпрограмовості й випадковості, привнесений на світ при помочі такого акушера, яким є «партійна саванія»? І це питання шову зацеплює кардинальне друге: як буде виглядати сама «саванія» у будучому соймі і з чим вигляде перед сойм саванійний уряд?

І коли мати на увазі безперечний факт незалежності шпінської польської пієжреволюційної злади від такого чи іншого парламенту, то не дивно, що заршавські політичні кола воліють не запускатися у непроглядні нетрі суто виборчих пророчств, а радше снують всілякі комбінації на тему: а що потім? Ця тема опираєді цікавіша.

І. Нодрим.

Перед виборами.

Проти національної єдності.

«Світло» добачує єдину небезпеку для «трудящих» в національній єдності і посвідомлює веде боротьбу з нею «буржуазною» примарою. В наголовку товстих буквами друкує воно: «Ні один голос на українського пана, попа і куркуля. Всі голоси на дійсних представників робітників і селян!» Не будемо вводити а те, де вони батуть «українських панів і куркулів», але цікаво, що їх кланчі зовсім не ачипають польських панів чи куркулів чи ксьондзів. Ні, пехай «трудящий» віддав голос на польського пана, ксьондза і куркуля-колоніста, тільки шоби борони Боже, він не віддав голосу на українського інтелігента. І зовсім слушно, бо завданням світішців не організувати український пролетаріат до боротьби з буржуазією (польською й жидівською), тільки в спілці з польськими і жидівськими «трудящими» розбивати єдність і єпіяльний фронт української демократії.

З того основного завдання виходять, світішці в кожному числі розправляються з «жидівською» національною єдністю.

«Для більшості українського народу — пишуть вони, — для українських робітників і селян — визволення це не значить перемалювати вивіски з біло-червоних на блакитно-жовті, як цього хочуть унішці, радикали і др., для яких визволення зводиться до того, щоб на місці польського капіталіста і поміщика сія на шию українського працюючого людю український панок-добробочник, як не пробували вони зробити 1918—19 року, за часів УНР. Працюючі українські маси борються за повне визволення, то є за таке, деб вже ніхто не сідав на шию українському робітникові і селянинові, деб вони обєднані з тієюмо союаі а собою, самі собі були хазяїнами, деб не було вже панів капіталістів і поміщиків, які їх заплтали в ту нужду, в якій зараз знаходиться український робітник і селянин, а вся земля, фабрики і всі богатства країни належалиб робітникам і селяням, в яких руках булаб державна влада».

Колиб «трудящі» сі «Світла» заплтали собі труду позайомитися з програмою Українського Нап.Дем. Обєднання з одного боку, а з другого хотіли хоч на одну мить бути чесними зі собою, як не а

іншими, то вони мусілиб признати, що лярва Українське Нап.Дем. Обєднання борється за те, шоби хазяїном української землі була українські селяни і робітники, шоби їм на шию не сідали ні капіталісти ні поміщики, шоби вся земля, фабрики і всі богатства належали українським селянам та робітникам та шоби в їх руках була повнота державної влади. І саме бажаючи те все здійснити, УНДО-ня пронагує національну єдність всього українського народу. УНДО не робить різниці між біло-червоними і червоними вивісками і не обмежується до їх перемалювання. Воно амагає до такого ладу, а якому не було би польського капіталіста й поміщика, але в якому і державний капіталізм неаєсний Москви не аносав би України, українського селянина і робітника, а якому на шию українського працюючого народу не сідав би не лише польський капіталіст чи поміщик, але й російсько-жидівський пролетаріат, обєднаний в диктатурі комуністичної партії для багачів України, для плизиску українських селянських і робітничих мас.

„Pater noster“ унішцям.

Останнє «Світло» (є 7. л. м.) містить довгу статтю «Виборчий бляок політичних банкротів», присвячену унішцям, радикалам і соц.демократам, але в дійсності радикали і соц.демократи фігурують тут лише в декоративній формі. Стаття в цілості присвячена унішцям, яких на всі лади розтягають на марксистському Прокрустовому ложі.

Унішці, ці «безкомпромісні націоналісти».

«рекламуючи себе прихильниками Рад. України, стараються представити її масам на свій «образ і подобі», а ясною очевидно метою адобути ті маси для свого ідеалу: буржуазної держави. В своїх інформаціях і статтях про Рад. Україну вони просто представляють її мало що не буржуазною державою, замазують зовсім її класовий характер, характер диктатури пролетаріату, що з тієюмо союаі а селянством буде у себе добробут на соціалістичних основах. В устах унішців Рад. Україна перемінилась в «українську хлопську державу за Збручем» («Рад.» а 28. XII. 1927 р.). Так само, як УНДО, тільки в більш зручних формах під маскою обєднаних

емієнтів до Рад. України стараються змонти «Рад.» в робітничіх і селянських масах, що а будівництвом соціалізму на Рад. Україні останнє лиш, як то казуть «ліжки та ріжки», на всі труби трубить уваленний ними побільний позіх кулака і пепмана, який от-от Л. перемалює червоні прапори Соціалістичної Радянської України на блакитно-жовті універсальні».

В тому напрямку даді чіткість єпіяльний pater noster унішцям, доказуючи, що вони фактишунть дійсний етал відносин на Рад. Україні. Нема «хлопської держави за Збручем», а є соціалістична Рад. Україна а диктатурою міського (російсько-жидівського) пролетаріату, який лише «а союаі» а селянством буде «у себе добробут на соціалістичних основах». Іншими словами: українське селянство має бути тільки тисю основою, на якій абудується добробут російсько-жидівського пролетаріату.

Унішці є потрібні світішцям лише тоді, коли вони беруться піарити УН ДО. В рахунках світішців не тільки аорганічний тарал для розбивання «жидівської» національної єдності. Але а хлилею, як вони під покривкою своїх «обєднаних симпатій» виходять на виборчий фронт і заходяться біля адобути голосів української маси, то тоді унішці в борнми «за петлєріську УНР шляхом обману робітничо-селянських мас». Унішці потрібні світішцям лише як засіб для прориву національного фронту, а не як якась сила, хочби й мінімальна, лише до деструкції. Зрештою, світішці тримають унішців на куці, бо тільки там є місце для годовання.

Тем «соціалісти».

До життя менше й більше соціалістичних партій, до «соціалістів» а УНШ прєдпалляє а галицькі капани а «Галицько-руської Народної Організації». Головна вістрія капанів тем заверпєна проти УН ДО-ня, яке вони побороють тими самими «аргументами», що а унішці та їхні марксистсько і «пародно-соціалістичні» партії. «Гал.-русская Нар. Організація».

«не морочит народ, як УНДО, українською дурілкою і не продає аго інтерєсів жидівським і німєцьким капіталістам, як пролає УНДО».

Читаючи ці «мудроні», так бачатьсь, як капани заловичуються «аргументами» з «Рад.» чи «Праці». Але вертаймо до «соціалізму». Капани вьому світові проголошують, що вони «тем соціалісти», бо казуть, що а їх програми «аєє

ВОЛОДИМИР БИРЧАК.

На княжому дідинці.

(VIII. уступ Істор. повісті XI в. «Володар Ростиславич»).

Другого дня вельми рано що тільки сходило ясне сонце, як князь Володар вже був на ногах. Зараз рано в ранці мав виправити сина Ростислава з наймолодшою дружиною під проводом воєводи Петра до угорської границі, потому мало відійти посольство під проводом волинського князя Давида Ігоревича в широкий степ по половцїв. Це аєє мало бути готове до обїду, потому мав князь переглянути дружину князя Давида Ігоревича, що вчора прийшла і лучників воєводи Острої Стріли.

Князь вишов ураз зі сходом сонця на свій дідинець, а його дідинець уже класкотів. На дідинці міг чинжкою палатою і городовою церквою св. Івана стояли ряди за рядами. Здорові лица, до раннього сонця лишали шоломи і вістря копій, іржали коні, від раннього вітру лепечуть знамена. До князя підїхав скоро старий воєвода Петро, скочив скоро із коня і, віддавши ранній поклон, аздав звіт.

— Полк наймолодших готовий вже до бою!

— Добре! — відповів князь — та ще вперд підемо в божий храм, потому поблагословить єпископ нову хоругву і з Богом у дорогу!

— Єпископ уже в церкві. чекає на тебе, господине.

Увійшов князь з найблизшими в церкву і став на переді, а довруги нього стоїть його дружина. І ті, що вже шнішли в широке по-

ле і ті, що мали шойно завтра з князем виходити.

Править старий єпископ враз з попами, а князь стоїть а думки його бувають з малої церкви в зелені гори, у ліси. Прийшли в ночі вісти, що угорський король Коломан вже вирушив в поле. Значить, спішитися. Іще нині треба воїводам виявити задуми, може котрий з них чим доповнить задум, додасть свого розуму. Велике число угрів і добре треба подумати й напружити сили, щоб розбити їх у бої.

Перемиский аладика править тимчасом молебень, Всевишнього просить, щоб дав побїду, дав хоробрість в кріпку грудь, дав зносити легко всі воєнні труди і в щасті та здоровлі вернутися домів.

Виходять а церкву. Перший вишов князь Володар, а біля нього йшов князь Давид Ігоревич і сліпий брат Василько, князь Терєбовай і бояре. Перед ворота церкви підведєно князєви коня. За князем вишов його син Ростислав і донька Анна між своїми подругами. Князь виїхав на чолі війська.

— Позір! — крикнув воєвода Петро, а його наказ переняли тисяцькі й передали соцьким і ряди стали неподвижні.

На місце між князем і рядами виїшла княжна Анна, одягнена в білу одїж, червоні рожі прикрашували її волосся. Боярські дочки П подруги, що були одягнені як і вона, стояли біля неї. Княжна підняла високо в гору нову хоругву, іще вчора шиту, що ще не була ні в одному бої, що ще ні одна стріла її не прошила, ні один ворожий меч не зарубав її держала, ні один хорунжий не ляг в її обороні. Підняла княжна хоругву в гору, а княжий

подруги розпростерли сині крила, на яких знімався в гору золотий лев.

— Владико благослови нову хоругву на бій! — промовив князь.

Коли молебен скінчено, підступила княжна до свого брата, молодого княжати Ростислава, що стояв на чолі свого полку.

— Пане полковнику, дорогий брате! — промовила несміло й тихо, вся почервонівши як ті рожі, що мала їх в волоссі. — Я й мої подруги вишили тобі опю хоругву. Бажаання наших сердець ми вишили в неї, ніколи най не впаде в руки ворогів, а все най вертає з поля битви з побїдою тобі на честь, на славу нам усім!

— Добре говорять! Добре! — промовив князь Володар. — Ніколи най не впаде в руки ворогів, а все най вертає з поля битви із побїдою.

Молодий полковник переняв хоругву кріпкою рукою і здіймив шолом і поклонився новій хоругві, хоч не була вона іще ні в одному бої, хоч ще ні одна стріла її не перешила, хоч ще ні один ворожий меч не зарубав її держала, хоч ні один хорунжий не ляг в її обороні і хоч слідів крові не було іще на ній. Поклонився молодий полковник новій хоругві й поцілував її край і прошептав:

— Присягаю образє нашої волі і свободи — та решти його слів не було чути, бо в цій хвилі загнали музики і старі хоругви, що тут були, старі хоругви перемиські, старі-старинні, ще а часів Вішого Олега, що ходили а тим князем на Царєград, і старі ще а часів Володимира Великого, що ходили а тим князем відбивати галицьку волюсть під ляхів. І терєбовальські те а на-

сів старого Ростислава, що воювали й над Азовським морем і найстарші ізі всіх — волинські, бо ще а часів держави дулібів — ці всі хоругви, шовже були в сотках боїв, що вже сотки ворожих стріл їх перешили, що вже сотки ворожих мечів зарубали їх держала і сотки хоробрих хорунжих лягло біля них у їх обороні, а такі не віддали у ворожі руки — ці всі старі хоругви, постріляні вже й порубані й обкрававлені, похилилися тепер а витали нову сестру у своїому крузі. Нова хоругва, що мала вишито на собі гордого льва з головою піднесеною в гору, одлзла поклін.

Молодий полковник передав тимчасом хоругву своєму заступцеві. І цей здіймив шолом і цілував край хоругви і присягав, що радше агине, П не кине в бої. І передав далі, аж П переняв молодий хорунжий, що взяв її в руки, щоб хїба а годині смерті передати другому.

На перед війська виїхав тепер князь Володар на чорному коні. На упряжні коня лицалось золоту. Сам князь одягнений до бою, пралівому боці блищався меч зі золоту рукояттю, лискутий шолом був отворений, що виглядало з нього поважне лице князя. Грецьким значаєм простягнув праву руку перед собою війську і дружині в привіт.

— Привіт вам, брати і дружино! — крикнув князь а цілої груди і його грімкий голос постелався по рядах і відбився відгомоном від будинок двору.

— І тобі привіт, великомужний господине! — відповіли грімким голосом полки.

(Доводити далі.)

ваш рускій соціалізм: земля, крестянство, труд, робота, руска школа, культура і віра (себто російсько-православна) — Раді-перша всяму рускому народу».

Достоту такі самі „соціалісти“, як у нещасті. Але на тому не кітається камістський „соціалізм“. Вони за „настановним“ соціалізмом. Найкраще це видно з представлення розходжень між обома Сель-Робами. Очевидно, „Рускій Голос“ бере в свою опіку Сель-Робівництво, бо вона вийшла з їх парадії.

„Сель-Роб-правництво“ зовсім не схиляється на провінційного россола з точки зору: цілком і комуністичним інтересом. Для неї важка лям українця і українська праця рускому народу. Комунізм же єдине з Сель-Роб-правництвом, як є туся воля. Очевидно, що у неї комунізм лям не показ, щоб від його видом морочити тлово, щоб народ аж не хото припинити українство».

Ну й скажіть, чи не „настановні“ соціалісти?

Арешти лівих.

Офіційний комунікат про арешти діячів соціальної лінії. — „Націоналістичні сили“ і консолідаційні змагання партій соціальної лінії. — 13-ку затверджують — кандидатів „унаважують“. — Ревенш?

З'являючись з арештами, переведенням серед діячів соціальної лінії, офіційна ПАТ оголошує такий комунікат під датою 7. п. м.

„З метою усунути торт, що заіснував в лоні Комуністичної Партії Західної України на підставі тав. націоналістичних ухвал, та з метою консолідувати комуністичний рух у передвибірчій добі на терені „Волинської Мазопольської“ відбулася в половині січня п. р. позовордовими держави конференція делегатів округу Комуністичної Партії Західної України при участі представників Радикальної України. В часі повороту делегатів поліційні органи перевели у них та в інших осіб, підозрілих у комуністичній акції, ревізію, а зазвостіюванням записки і грошей суми (в доларах), завані до краю на переворотову роботу та приарештуванням підозрілих, відішло їх знішнього дня до диспозиції судових властей. Приванта віставлені до суду є: 1) Ніжас Міш Фальзе Рубінштайн Фальзе Симон Айзештайн, 2) Іван Хаба, 3) Дмитро Вербова, 4) Іван Шехтер, 5) Востиф Цабрух, 6) Павло Крайніський, 7) Степан Вохниць, 8) Микола Хіччин, 9) Віктор Хрущак, 10) Степан Рудик, 11) Володимир Філіковський, 12) Кирило Вахнішай, 13) Гершко Лиздас”.

Між арештованими і відставленими до суду (себто до судової властей) є члени КПЗУ, КПРП (Комун. Парт. Рад. Польщі), Сель-Робу, Сель-Робу-ліній і ППС-ліній. Всіх приарештованих було 48, а з них 13-ку висортовано і віділено до суду.

Серед партій соціальної лінії від довгого часу палували напружені відносини. КПРП переходить важку кризу на підставі „націоналістичних ухвал“. Недалеко відійшло в партії Л. Домського, С. Ушакіт-Осінського, Пшибишевського, і Вудішського, які з одного боку ладіло трактували польський „фашизм“, а з другого підтримували „троцькістичну пресу“ та протестували диктаторів Москви, відстоюючи з того задоволення, що інтереси пролетарської Росії — як держави — є ідентичні з інтересами пролетаріату в союзних капіталістичних державах. Виключення оновлюючість, ці репрезентували „найбільш вирафійований тип шовіністично-націоналіста“, який ладіло замінювати і дезорієнтацію в ряді КПРП.

„Націоналістичні ухвали“ від довгого часу розсаджують і КПЗУ та творять основу боротьби двох відділів Сель-Роба. Розламовно-обещанська полеміка, яка від довгого часу ведеться між органами обох сел-робівських крих чл. партій та з них активно антагонізувалися та між КПЗУ, бажаючи довести до спільного відхилення на соціально-робітничому руху, є загальним показником тих відносин. В боротьбі обох сел-робівських крих (Сель-Роб і Сель-Роб-ліній) з боку КПЗУ, а Сель-Роб-ліній з боку ППС-ліній. Ця боротьба не раз

вибухала в чотирьох стінках: вона вийшла на верх, щоб у виборчій добі підняти маси для одної або другої сторони.

Зовсім природно, що початок цієї боротьби сідло нерви усього на виборчому руху. Вей партії соціальної лінії вносячи окремі державні листи. Головна виборча комісія не мала ніяких засадів проти державних лист обох Сель-Робів чи ППС-ліній. Навпаки, ця остання ладіла „Сумнів“ була лише щодо чистоти комуністичної листи (18-ти), яку акції прийнято, не вважаючи на сиротин гол. виборчого комісара Цара. І зовсім слушно, бо навіть найбільш противники, в даному випадку: партія „ахтехнологі“ і християнсько-народної, думаючи правдивими категоріями, не могли залишитися од уневажнюванню 18-ти. Та з кавкою затвердження 18-ти змінилася поведінка офіційних польських членів і в відношенні до партій національної лінії. Хід виборчої акції, виборча кампанія почали виявляти, що виборчі можливості партій соціальної лінії є дещо більші, як не допускали польські члени — і то не лише на „хреслах“, але головне в коріній Польщі. Негайно швидко затвердження 18-ти правительствен-

на преса кларна на тривогу. Виборчі можливості правительственого блоку та сиротин правительственого польської партії соціалістичної почали паростати відпалати застрої. 18-ку затверджено, але ладіло почато „унаважнювати“ кандидатів на лише 18-ми, але й інших партій соціальної лінії. А як наслідок того зовсім з арешти відхилення діячів соціалістичної лінії.

Приймим, що мотива і факти офіційного комунікату відповідала дійсності. Приймим, що справді арешти відбулися наряди в Данишу з метою обговорити виборчу акцію, ладіти соціальні змагання для партій соціальної лінії, то як в тому є пошестудь протизаконного? У виборчій акції ніяко неможливо горювання, без огляду на його погляд, брати активну участь, ніяко відбупати парадії, творити блок, входить в союз. Відбупти конференції „позовордовими держави“ тем у вічному не порушує законів. Отже діяльність польської політичної партії, яка проводить політичну лінію офіційних членів, має видно, зовсім інші пляк. Чи не буде не ріванш на процес і засуд же. Скальського?

На виборчому фронті.

ПЕРЕДВИВОРЧІЙ ПІДГОТОВЧІЙ РУХ У КРАЮ.

ОКРУГ 51 (ЛВІВ).

Куликів.

Дня 22-го січня п. р. відбулося велике передвибірче віче. Національного Обещання в Куликові. З огляду на небезпеку розвитку віча мисловіцьськими сел-робами (парство Хама) отворено спершу тільки довірочну нараду, на якій зібралось около 200 запрошених. Присутні були кандидати на посади п. Іван Лішніський і Львова і п. Володимир Кохан і Сокала. Підчас реферату п. Кохана відбула під двері сел-робівська бойка з Куликова і околиці і счинила такий вереск, що командант місцевого постерунку розказав нараду. Тоді інспектор Лішніський проголосив отворення вичного перекарборного віча і аудієнція всіх прибулих на селю. Зібралось около 800 осіб. Заввадося, що віче азаталі не відбулось, а коли відбулось, то під чужою фірмою. Та діяльність виявила пляком шось іншого. Віче пройшло на загаль спокійно і поважно. На всім вигукли сел-робівської бойки ревували вічелюки дуже гостро. Вибрано ту саму президію, що перед тем. П. Кохан доміччав свій реферат, а по під виголосив реферат про політичне положення і про програму УНДО-обещання і Лішніський. Вічелюки гучними оплесками одобрили програму і тактику УНДО-ня. Показалося, що мешканці Куликова і околиці задурманені колись канцелярською і сел-робівською дурією, позол і неї отраскується. Віче закінчено відспіванням національного гимну.

Яворівщина.

В ч. 24 часопису „Діло“ з 2-го лютого п. р. докинали допис з Яворова підписана „Присутній“. Шаповна Редакція цього часопису упала цим разом жертвою нечесного інформатора, бо помістила статтю, якою метою є дезерктувати в очак суспільності члених членів Повітового Комітету УНДО-ня в Яворові, а зате відлангнуті голову місцевой радикальної організації д-ра О. Галушак. Цєю дописом зроблено велику кривду голові Повітового Комітету УНДО-ня в Яворові п. Петро-ні Буланові і секретареві п. Володимирові Подоложко, які на своїх плечах занесли весь татар політично-організаційний праці УНДО-ня в Яворові. Справа мала ось як: Роль п. Петра Булана і п. Подоложа в зборах ремісників в яворівських мулістраті була зовсім іншою як в представстві дописувач як не замаскований радикал. П. Петра Булана спрадалі вибрано там до комітету, однак в його несприятстві. П. Булан, розуміється, вибору не прийняв, чого найкращим доказом є ця обставина, що у відбуптих трьох засіданнях цього комітету він участі не брав. Коли дописувач має сміливість говорити про убожество духа п. Володимира Подоложа, то цим кіба найкраще свідчить про убожество своїх моральних та стинних засад, перекуваючи дієві факти і представляючи їх тенденційно відповідно до гарей партійної цілі. Про інституційну угоду і п. Подоложа найкраще свідчить резолюція поставлена ним на цих зборах ремісників в Яворові: „ми всі ремісники без огляду на національність, відстоюємо ладіло голосувати на листу УНДО-ня і будемо домагається від К. К. УНДО-ня виставити нашого українського реміс-

ка на нашого заступника до сойму. Коли би вже не було ніяк, то кладемо за обовязок нашим майбутнім послам, а в першу чергу п. інспекторів Лішніському борювати справу ремісників“. До ухвалення цієї резолюції пляки розуміється не допустили і тоді українці, яких є значна більшість опустили селю. Шодо д-ра Галушак, то його „тверде“ слово зовсім не виглядало так, як це представстві дописувач. Бо підчас ходи п. Подоложа канцелярським ремісникам українці віді зедним фронтим і віддали свої голоси на одну помидкасову українську листу УНДО, то д-р Галушак мав піддержувати потребу ремісничої організації, мав би на опі партію чисто клясову, а не загально-українську. — Від Редакції: Завваємо, що ми дієсно аллам жертвою тенденційного інформатора.

Дня 15-го січня п. р. відбувся великий візд мужів довір усіх громад краковецького судового повіту в Краківці. На візд прибула делегация Повітового Комітету УНДО-ня з Яворова і кандидат на посади п. Іван Лішніський і Львова. Серед великого натовпу селам, які повидалися з усіх сіл, алдерался на селю також радикальна бойка з Яворова-Наковечного від проволон „беспартійного“ професора Яворовського з Яворова і Ваховонича з Чернилами, а також горстка сел-робівців з Хотини зі своїм вождом Сютриком. Збори отворили п. Вахнішай. Реферували кандидати на посади листи ч. 18 п. Іван Лішніський і п. Кохан Володимир, селамі зі Сокала. Підчас дискусії намагались опанувати ситуацію радикали з Яворовським і Ваховоничем, а також сел-робами, однак не їм не вдалось. Присутні делегати громад краковецького повіту ставили явню во бачі УНДО-ня, вибравши Повітовий Комітет УНДО-ня і ухвалили голосувати на листу ч. 18. Не від річі буда звернути увагу на сам кооператорам з Яворова п. Кесі Андрієві і Волошанові Петрові, що не тільки неборювали члени партії УНДО-ня викликало некорисний настрій серед присутніх на візді делегатів громад і може у великій мірі пошкодити громадській кооперативі в повіті. Та саме можна сказати на адресу заговорників кані з „Різдної Школи“ в Яворові.

Дня 16-го січня п. р. відбувся Повітовий Візд Національного Обещання в Яворові. На Візд прибуло около 100 делегатів з усіх майже громад яворівського судового повіту. Збори відкрив о. Барань, реферували кандидати на посади листи ч. 18 п. Лішніський Іван і Львова і п. Володимир Кохан і Сокала. Вибрано Повітовий виборчий Комітет, головою якого вибрано п. Петра Булана з Яворова. Комітет цей завває зараз із запалом до праці і може показувати значні успіхи.

Дня 2-го лютого п. р. відбулось передвибірче віче у Вербані. Реферували делегати Повітового Виборчого Комітету з Яворова п. Петрович і Подолож. Створено місцевий Комітет УНДО-ня і ухвалено резолюцію, якою присутні заважали одностайно за партією УНДО-ня і ухвалили голосувати на його листу ч. 18. Для розвитку віча вичинили були на селі танок радикали, однак дістали від місцевих селам візку візку. Коли би не інтервенція делегатів УНДО, то селамі резолюції демократичної і ширинишньої ро-

КІМНИЙ СВИДОМІА на листу УКРАЇНЕЦЬ віддасть свій ГОЛОС 18

ботою тутешніх радикалів, були би їх ладіло потурбували.

Безшанс.

Дня 18. січня п. р. відбулось велике віче УНДО-ня в Бежці. Велику селю „Нар. Лому“ заволачили по самі береги селам, містами і бігелітаци. Віче відкрив д-р Чарнєцький, проволон цим. Лішніський і Гонтарський. Реферували кандидат на посади листи ч. 18. Володимир Кохан, селамі зі Сокала і делегат К. К. УНДО-ня зі Львова Іван Корчинський. Після довгої дискусії висказались всі присутні за партією УНДО-ня і ухвалили голосувати на його листу ч. 18.

ОКРУГ 52 (СТРИЯ).

Ровнішчани.

Дня 1. лютого п. р. відбулось в Ровнішчому велике передвибірче віче під голім небом. Селамі канд. на посади ч-сон Іваном Блажечичем, алдакатом з Прогобича. Заступлені були майже всі громади судового повіту, присутні около 600 осіб. Віче отворив д-р Курбас, проволон о. лек. Логішський, реферували д-р Іван Блажечич, який з своїм промові повести виборчу ординацію та політичне положення українського народу під Польсю і заважали до одностайного фронту під претором УНДО-ня. Присутні одностайно ухвалили резолюцію, якою рішави голосувати на листу УНДО-ня ч. 18.

Дрогобичани.

Дня 5. лютого п. р. відбулось велике передвибірче віче жінок в Бориславі. Віче отворив п. Канушкова, проволон п-ні Навишть, голова Союзу Українок в Бориславі. Про виборчу організацію реферували п. Яворський, а про значення жіноства в виборчій руху і при голосуванні говорива делегати Центрального Комітету УНДО-ня зі Львова п-ні Мілана Рудницька. Віче ухвалило одностайно резолюцію, в якій ухвалили жіноство з цілою нафтовою загальноті Бориславішчани рішави взяти громадну участь в виборах до сойму і сенату і віддати свої голоси на листу УНДО-ня ч. 18.

ОКРУГ 53 (ІСТАНІСЛАВІВ).

Галич.

Дня 22. січня п. р. відбувся в Галич повітовий народний візд УНДО-ня. На візд прибуло понем 100 осіб — представстві около 30-ти громад. Наряду отворили Меркун, проволон о. Барановський, лек і Петрич. Реферат на політичній та галичській теми анголосна делегат К. УНДО-ня зі Львова Іван Корчинський. Після реферату сповналась широка дискусія, в якій віддали голоси д-р Меркун, Фенюшин, Олійник, д-р Терлепак, Дутко, Бакачук, Геза і ц. Проволоні також і радикали, які висказували жаль з привола розвитку одностайного українського фронту і використання проволон радикальної партії до бачку національних мислків. Вибрано Повітовий Народний Комітет УНДО-ня, з головою д-ром Меркуном і вичинили пляки дальшій передвибірчій організації.

Надвірнянщина.

Дня 9. січня 1928 р. відбулись передвибірчі збори в Пашах під Надвірною. Збори відкрива реферували д-р Микола і про політичній партії реферували д-р Микола. Дня 10. січня п. р. відбулись Надвірнянські повітові конференції делегатів зі сіл. Реферували д-р Миколайчук і д-р Борисевич. Вибрано шириний повітовий комітет УНДО-ня. Дня 14. січня п. р. відбулась передвибірча нарада в селі Галич. Реферували д-р Миколайчук і д-р Борисевич. Вибрано виборчий комітет УНДО-ня. Дня 15. січня п. р. перед полуднем селамі відбулись збори в Биткові, з головами делегатів з Цуцків. Кандидат на посади листи ч. 18 Іван Пашанський повести програму УНДО-ня, а д-р Борисевич реферували справу виборів в обох селествах виборів виборчий Комітет УНДО-ня. Дня 18. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Моголівці. Реферували Іван Цибришський і д-р Борисевич. Вибрано виборчий Комітет УНДО-ня.

Дня 22. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Камині. Реферували д-р Микола Повітового Комітету з Яворова п. Миколайчук і Миколайчук. Збори одностайно рішави віддати голоси на листу УНДО-ня ч. 18. Дня 23. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 24. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 25. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 26. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 27. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 28. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 29. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 30. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 31. січня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 1. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 2. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 3. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 4. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 5. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 6. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 7. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 8. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 9. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 10. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 11. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 12. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 13. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 14. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 15. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 16. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 17. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 18. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 19. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 20. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 21. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 22. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 23. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 24. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 25. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 26. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 27. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 28. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 29. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 30. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 31. лютого п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 1. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 2. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 3. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 4. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 5. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 6. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 7. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 8. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 9. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 10. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 11. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 12. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 13. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 14. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 15. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 16. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 17. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 18. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 19. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 20. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 21. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 22. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 23. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 24. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 25. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 26. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 27. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 28. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 29. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 30. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 31. березня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 1. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 2. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 3. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 4. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 5. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 6. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 7. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 8. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 9. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 10. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 11. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 12. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 13. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 14. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 15. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 16. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 17. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 18. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 19. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 20. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 21. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 22. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 23. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 24. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 25. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 26. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 27. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 28. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 29. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 30. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 31. квітня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 1. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 2. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 3. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 4. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 5. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 6. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 7. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 8. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 9. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 10. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і Миколайчук. Дня 11. травня п. р. відбулись передвибірчі збори в Паричах. Реферували д-р Борисевич і М

голосувати на листі УНДО-ня ч. 18. Того самого дня відбулося передвиборче віче у Волосяні. Реферувала делегат Повітового Комітету УНДО-ня д-р Михайлюк. На віче явився також кандидат радикальної партії Дмитро Кляуфінський з Череросля, який з лайкою пакнувся на УНДО-ня, вигукуючи всілякі висвітлення. Основну місію на його демомітну пропаганду значимі хлібопашини, дав Кляуфінському д-р Михайлюк, підкреслюючи, що польський селянин, з яким п. Кляуфінський в імені радикальної партії хоче лутитися (його власні слова) не виборі для українського селянина землі, хіба для себе. Українське селянство, журтувало лише в національну партію може дійти до землі через здійснення програми Українського Національно-Демократичного Об'єднання. Промовляючи це за листом УНДО-ня ч. 18 п. Роман Сумик і Михайло Бойчук. Вибрано Комітет УНДО-ня і ухвалено голосувати на його листі ч. 18.

Печерішчинина.

сувати тільки на листі УНДО-ня ч. 18, на який кандидат заслужений громадянин д-р Рогатинський д-р. С. Кулик.

Бузаччина.

Дня 20, після п. р. відбулася передвиборча довірочна нарада УНДО-ня в Верблянах. Про політичне положення і програму партії УНДО-ня реферували п. Теодор Ваньо з Буєвця, який завітнував кириличну роботу партії УНП і селянська і викладав на небезпеку, яка грозить у Бузаччині від партії Брига. Вибрано Вибірчий Комітет УНДО-ня і ухвалено голосувати на листі УНДО-ня. Того самого дня хотів в селі робити віче п. Чапля з партії УНП, але свідок громадянин Вербляни до віча не допустили і він відійшов з нічим. — Дня 1-го лютого відбулася довірочна нарада в Чучманях Гуминських. Реферували п. Теодор Ваньо з Буєвця. Вибрано виборчий Комітет УНДО-ня.

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-БОХ.
ДВАНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

На нинішній розправі зізнався цілий ряд в'язничих дозорців на обставину відомої сцени між ними й обв. Волод. Дзісем. Зізнання їх, складані по одному шаблону, не внесли в розправу нічого нового.

Потім зізнавала як свідок Марія Стецюк, що сиділа в слідстві разом з обв. Яницькою, яка їй нібито оповідала (і), що її наречений є одним з убивць королюкової — другим. Прочитані обор. д-ром Шухевичем внески, що мають на меті ствердити вірогідність зізнань Марії Стецюкової, зробили своїм реверсним змістом величезне враження в цілій залі. Зі змісту тих внесків виходить недвозначно, що Марія Стецюк людина не тільки неперва і кримінально карана, а просто аномальна, тому не може ніяк заслуговувати на віру. Своє рішення щодо внесків оборони трибунал видасть у п'ятницю.

При нагоді звіту з нинішньої розправи хотіли звернути на одну обставину увагу. А саме впадає в око, що сл. суддя Янушевський, покликавши прокуратором на свідка на обставину, як він переслухував св. Теодора Жукова, перебуває дуже часто в часі зізнань свідків на салі розправ. Чи не допустимо?

—о—

Розправа зачалася в год. 9:40. Публики на салі ок. 40 осіб і тільки згодом заповнюються всі лавки. На салію покликано свідків-дозорців, яких явилось 6. По урочинному предсіднику, що перед судом мають зізнавати тільки правду, свідків випроваджено до іншої салі, а полишено тільки

ВЛАДИСЛАВА ЛЯТАВЦА.

Св. в'язничий дозорець, оповідає за-присяжений про сцену між дозорцями й обв. Володимиром Дзісем, коли то Дзіс хотів зісти якийсь папір, а дозорці до того не допускали. Св. каже, що обв. Дзіс при тому, як вони його притримували, копав їх і кричав і копував також свідка. На пит. д-ра Ганкевича, як обв. Дзіс міг кричати і прозивати дозорців, коли він із папір, свідок каже, що Дзіс кричав уже пізніше.

Другий з черги свідок-дозорець

ЯН АНДРЕЙЧУК.

заприсяжений, оповідає, що хотів зре-вдувати обв. Дзіса, але він не хотів дати паперу, який св. у нього запозичив і старався той папір зісти. Св. голкав інших дозорців і вони взяли Дзіса за руки і ноги, при чому обв. Дзіс викрикував до них різні слова і ковав ногами. Св. був сам копаний раз чи двічі в ногу. На питання д-ра Ганк. св. каже, що обвинувачені ніколи не ставили дозорцям опору і тоді це було перший раз. На пит. обв. Дзіса, чому св. Андрейчук не зізнав, як то він ставив за обвинуваченням ззаду, придержав його за руку так, що мало її не викрутив, оперся о його плечі коліном, а потім же й ударив його кулаком під око так, що він майже зімлі, випустивши з уст папір, — свідок каже, що він до нічого не причастний, бо він того не робив. На пит. д-ра Ганк., хто ж в такому разі підбив обв. Дзіса око, що в було сконстатовано при лікарських оглядинах, свідок каже, що він того не знає.

Третій свідок

Бришчина.

Невдале кляпське віче. Дня 5-го лютого п. р. селилися капани своє віче до Ясенів. Промовляли два кандидати зі Львова, однак після них падавав голо-су делегат Повітового Комітету УНДО-ня який викладав шкідливу протинар-ську москвофільську роботу капанів і в горничій промові заважав присутніх ст-нути під прапором одиної національ-ної понадедислової партії УНДО-ня. При голосуванню на 150 присутніх всі окрім трьох заявили за резолюцію, укою у-хвалено голосувати на листі УНДО-ня ч. 18. Зі змістом „О честь нам капанські лайдаки“ вічешки опустили салю. Після цього віча удалися оба капанські де-легати до села Калдубись, однак селя-ни з місця прогнали їх і не допустили до віча.

му? (Св. зізнала, що жила тепер у П. шалі).

Свідок шукає за якоюсь картою, очевидно не знаходить на не питає ліпопашин.

Предс. „Училиш то антава“.

Д-р Ганк.: Прому в цій справі про-вазу трибуналу.

Далше ставив свідкові запити д-р відп. на обставину її співжиття з ін-ми в'язничими, а зокрема на обставини відносини до Яницької. На пита-д-ра Дав., чи не було між нею й об-ницькою непорозуміння, ти Яницька жалувалася на неї перед тюремною дою, свідок каже коротко: Ні. Після відповідей д-р Дав. наводить докази, свідок Марія Стецюк була немож-до співжиття і що зокрема обв. Яниц-перва на неї жалувалася.

На це свідок зачинає оповідати. обв. Яницька казала їй перва, що її речений буде розстріляний. А раз Ян. у присутності Ани Липоль (7) зала така: Я собі сама винна, бо розстріляю.

В цьому місці встає зі слів лавки Яницька і стверджує свідкові назу-тань. Яницька твердить рішуче, що ме Марія Стецюк сказала раз, що ція є дурна, бо револьвер (який у-найдені) вона дістала від свого бр-а поліції вірять, що вона його ку-ла 25 зол. Обв. Яницька оповідає п-що свідок їй докучала так, що вона сіла пожалуватися асистентові, на-ком чого Марія Стецюк перенесен-іншої салі, за що вона обвинувач-вінгожувалася.

Довшу суперечку між обв. Яниц-і свідком, що вивадалася після пі-яви Яницької, синний предсідник, вавши св. Марію Стецюк, що кри-істеричним голосом і так швидко машина, до спокону.

Внесення оборони.

В цьому місці піднявся зі свого ця обор. д-р Шухевич, що поставив собою на доушення таких доказів:

1) З актів Окружного Кордону в Перемишлі до ч. чин. V. ч. 426/27 ти Марії Стецюкової за злочин з 8 з. з переслухання свідка Івана Сте-римара при державній стадній в-вій Вишні, д-ра Фридриха Дурет-каря у Львові, вул. Янівська ч. 99. Едварда Гіршпрунга, адвоката у-ві, вул. Браверівська ч. 5 для ствер-ня таких обставин: Поміж свідком-мужем Іваном Стецюком повстали різні диференції з тої причини, що подружжю не було дітей. Наслідком-го Марія Стецюкова поїхала до Л-до лікаря по раду і пішла до д-ра-та. Опустивши лікарську канцелярі-винила вона лікаря д-ра Дурета, і-робив їй неморальні пропозиції; а-вона не годилася на це, завадала-карьку пораду 100 зол., а тоді во-платила йому 70 зол. Переслухав-Фридрих Дурет у характері свідка-ді зізнав, що все те неправда. Від-д-ра Стецюкову, створила у неї і-і ввечерню недугу (сифіліс), по-передовсім лічачися з тоїм зено-недуги і завадала заплати в сумі 1-а Стецюкова заплатила йому 50-моральних пропозицій на робив-Дурет зробив проти Стецюкової-донесення. В тій самій справі Сте-закінчила свою оборончу д-рові-гіршпрунгів, що його противна с-підкупила і що він намовляв її до-шаних зізнань. Слуханий як свід-Гіршпрунг заперечив цьому. М-Іван Стецюк, слуханий в характер-ка, зізнав, що Стецюкова все не-но провадилася й удержувала з-з чужими мушкетрами, попросту-ї вулиці; а що до її правдо-ти, то зізнав, що все його ошу-зводив і взагалі має велику схи-до фантазування і брехні. Ок-Карний Суд в Перемишлі засуди-шість тижнів в'язниці з твердим-по-тижням.

2) З переслухання свідка Н. С-вича, полковника польських ві-Судовій Вишні і тоїж Івана С-для отавердження, що наслідком-рального життя Марії Стецюков-етійного беззастовного оточення-вишних осіб полковника Філіпо-зверований заважати викинути-Стецюкову з обсягу заворень, що-казав в її створенні далі беззос-чужа, вказав

Для 3-го лютого відбулося передви-борче віче УНДО в Молодотині. Молоди-тин, це осідок українського кандидата на посаду Заліського, який знісав читаль-ний будинок і якого справою є роз-в'язки всього просвітнього життя в са-мостаті. Віче відбулося в домі сел. Жушнина. ортах проводив Михайло Корещак, смита-і домію і Жушнин. Реферувала делегат Цен-трального Комітету зі Львова Іван Кор-ещак, який між ін. напитував ки-риличу увесіль і селяроби по українсь-тих селах, після якого промовляв о. Ва-нський, а в дискусії забирали голос-у. Кулик, Михайло Корещак і бога-тський. Хотів внести деяке замішання-осенний трюм Квасиль Михайло, однак-ого заважали і викинули з хати. Ух-валено голосувати на листі УНДО-ня ч. 18.

Городишчина.

Для 3-го лютого п. р. відбулося жіноче передвиборче віче в Серафимичах. Віче-торвала голова міщового Союзу Укра-їнок п. Луцька. Реферувала делегатка Центрального Комітету УНДО зі Льво-ва п. Марія Вигнаєвська, яка зисувала програму УНДО-ня і представляла жі-ночий жіночий при виборі. На пропози-цію о. Луцького, вибрано місцевий ви-борчий жіночий Комітет, який має на-мір вести тодішнім переведенням голосо-му між за всіх жінок на листі УНДО ч. 18-ну князьобіжне жіноче віче відбулося дня 3. ра прийї п. р. в Поточисках. Вічем про-тра Стріла Навта Федка. Реферувала деле-гата Центрального Комітету УНДО п. Князь-Вигнаєвська. Після промови о. Луцького вибрано жіночий виборчий Комітет УН-ДО-ня і ухвалено голосувати тільки на-жого листі ч. 18.

ОКРУГ 55. (ЗОЛОЧІВ).

Рогатинщина.

Для 5-го лютого відбулася передвибор-ча віче в Фрилі для сіл Підбіре, Бенків-и і Фрига. Вічем провадив о. Телішев-ський ч. п. Рибіна. Присутніх понад 300-ний пек. Реферували д-р. Норітмо. Після ре-Порвату і оканчової дискусії ухвалено-до об'єднання, якими віче висказує довіри-До доволу партії УНДО-ня, рішче голо-ще в'язувати на його листі ч. 18 і п'ятує всі-тому віче партії та всіх кириличів, які роз-в'язувати одиної національний фронт. Для 5-го п. м. відбулося рівнож пе-ддиборче віче в містечку Підкаміні,-тебе, присутніх понад 200 осіб. Реферували о. Райш-Шульц і д-р С. Глазний, які представ-люють політичне положення і програму пар-тії. Після цього віча відбулося загально-го-го віче. Віче рішало загально-го-го

жити в повітряні кімнати, будинки — біля Ганської вулиці, безпечно на кораблі; 45 копійки.

— Маскаради. У відношенні на численні запити з краю та зі Львова Маскарадовий Комітет повідомляє, що запрошення набути можливості вже в суботу дня 11. п. м. і свідоцтво від 12 год. 9—1 в місцях Кооперативки Руська 15. 1. п. Запрошення при вступі безумовно відхиляються, не буде. Комітет відбуде вже ряд засідань і нарад в справі прикраси самі та буфету. Мистецькі декоратори виготовили окремий план для прикраси балетної сцени та побічних комедій. Намічено декорацию в одностовпному стилі. Зокрема повинні будуть зшити будувати та кіоски. До сьогоднішнього дня згодилися ласково згодитися дарувати для театру за найкращі маски: Вн. Стефанюк, теперішній власник дачної фірми Зубих — скатерть з компанією на сцені. Арт. малер І. Іванець перегарний столик, про який малер розсудувалась критика з аспірантської академії виставки п'яностів у Промисловому Музею. Робітники п. Могилянського виготовили спеціальний килим із заграйничою смисловською волюти. Червова Каліна" комплект усіх своїх видань, як і інші спомини ген. Петрова і найпопулярнішу повість Р. Купчинського "Курйозні доріжки" в мистецькій опраці. Дарувати згодилися напівпояс.

Театри.

Коопер. Український Театр під дачею в. Сталиха (вул. Шашкевича).

Персона.

Міський великий театр:

9-го г. 730 "Шушок Попелюшки".

11-го г. 730 "Кавалерія рустіана" та "Полк".

11-го 3-30 полк. "Шушок Попелюшки".

11-го 730 "Патріот".

Міський, Театр Новий:

9-го г. 730 "Пісня з Пути".

10-го г. 730 "Пісня з Пути".

11-го г. 730 "Феноменальна умова", 2-а американська комедія Ларі Джонсона.

12-го г. 3-30 полк. "Дю Юані Сабот".

12-го г. 730 веч. "Феноменальна умова".

Кіна.

"Аполло": "Гробовий коханець".

"Палас": "Схід сонця".

"Лев": "Залізний".

"Фатаморган": "Парада рекрутів".

Помогіть зберегти дім-захист для українських письменників і журналістів у Львові. Засвідчим ділом зрозуміння кожної культурної праці і збереження святої пам'яті українським робітникам пера! Жертви слати на адресу: Львів. Підвалі ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, кімн. ч. 1161.

Передвиборчі віча і збори.

ОКРУГ 32 (СТРИП).

Позір Скілчанка!

В неділю дня 12-го лютого п. р. в год. 12-й п. м. відбудеться велике окружне віче в Підгороддях біля церкви для всіх околиць і сел.

Позір Перегінщина!

Дня 15. лютого п. р. в год. 1-її відбудеться велике окружне передвиборче віче в Перегінську. Реферують кандидати на посади лести ч. 18. д-р Іван Курішан з Львова і дир. Остап Луцький зі Стрия.

ОКРУГ 33 (СТАНІСЛАВІВ).

Позір Печенівщина!

Передвиборчі віча: Дня 12-го лютого п. р. в год. 11-й передпол. Вани—Берега—Лички (разом).

Дня 15-го лютого в год. 2-й передпол. Береза—Середній і Текуча.

Дня 12-го лютого п. р. в год. 12-й Мінськ, Ковалівка, Стопачів.

Дня 26-го лютого п. р. в год. 11-й Текуча для сіл: Береза Нісний, Личка, Текуча, Ахришорі, Береза Середній.

Дня 19. лютого велике повітове віче в Печенівці.

Позір Надвірнянщина!

Дня 26. лютого відбудеться передвиборче віче УНДОБ'єднання в Залішній.

Дня 27. лютого п. р. передвиборче віче в Півню.

Дня 29. лютого велике повітове віче в селі "Маршотного Дому" в Надвірній. Початок в год. 1-її в подвуді. Реферують на віча будуть кандидати лести ч. 18. в 51. округ.

ОКРУГ 34 (ТЕРНОПІЛЬ).

Позір Скав'язщина!

Дня 16. лютого п. р. в год. 11. в подвуді відбудеться в Грималівці велике повітове

передвиборче віче УНДОБ'єднання в селі читальні "Прогрес". На віча будуть реферувати кандидати на посади о. прад. Д. Кунинський і н. Бачина Баранова.

За здобуття українського мандату у Львові.

НАРОДНИЙ ВИБОРЧИЙ ФОНД ДЛІ ЛЬВОВА.

Школа багата своїм трагічним історією, щоб долашувати, як підтримати сплатити має для українців здобуття посольського мандату у Львові. Школа, бо процесу не легко шити комити навохител, комити, що має в собі почуття національної свідомості та велику потребу національної солідарності.

Знаємо лавна чужою під позиків про те, що Львів польський, адже дає обсервувати соціально змагання усіх польських чинників налати йому специфічно польський характер при допомозі пильово та доцільно веденої націоналістичної роботи. Зокрема протягом останніх літ, між польської державності, узагальнюються та тенденція поліції на кожній ділянці жити і на повному кроці у Львові.

Отже не зважаючи на всі помилки та ходи українське населення Львова стоїть твердо на своїх національних позиціях, борючись їх завжди та навіть похвально намагається відстояти свої. Здобуття українського мандату у Львові засвідчує перед підлім світом про живучість, національну свідомість і не лише про політичну життєздатність але й про політичну зрілість українського населення Львова. Здобуття українського мандату у Львові — це не лише справа однієї політичної партії, — ні! — це справа протиставлення цілої нації. І ми не повинні та не повинні важкою справою мусити українські національно свідомі громадяни Львова амобілізувати всю енергію, всі сили, щоб вийти гідно та славно із повної паремією при цих виборах. Щоб це сталося треба вжитися до праці, треба розкрити очі на вагу цієї справи усім — невідомим, незнайомим і малознайомим, малозорієнтованим, малосвідомим. Кожен так зрозуміти свої громадянські та патріотичні обов'язки національно зорієнтовані ради львівської української громади, коли кожний її член розвине відповідну працю — перед нами стануть реальні перспективи перемоги.

Отже і самої праці самої пропаганди не мало. Бо на виборчу працю, на само переведення виборів треба немало коштів. І тут знову усе залежить від нас, залежить від нашої політичної та національної зрілості. Влучні власними силами до виборчої боротьби мусимо в власних засобах покласти і всі вдатки, зв'язані з нею. А теперішні вибори вимагає їх немало. Ми повинні, що український Львів зареагує гідно на виборчу акцію під гаслом відродження всіх українських голосів на національну виборчу літву ч. 18. ми повинні по зареагує і вложити потрібний і необхідний фонд для повного переведення виборчої кампанії. Справа не важка і нестерпна проволочка. Відкриваємо на сторінках нашої газети трійковий листок для виборів.

Перший зоклад на народний Виборчий Фонд для Львова голова УНДОБ'єднання д-р Дмитро Левицький 100 зол. (літву: д-р Ст. Федак, д-р І. Курішан і д-р Марія Пашчанина. — Листи слати на відповідну адресу Центральному ч. 4460, Львів, Райдок 10. 1. поз.

На Народний Виборчий Фонд Українського Національно-Демократичного Об'єднання вложили дані в золотих: о. Амброзія Мороз, в Борині 300, д-р Василь Левицький, в Березині, Червоноград ч. 4. 30; Микола Єрмольов, Варшава, Електростанція, 34—4 5; о. Микола Рибак, Мельбува, ч. 1. 20; о. Востанів Лиско, в Півню 10; Лев Соханський, Ратнів, Любомірських 4. 10; о. Серафим Мельник, в Любачівці 6; о. Дмитро Паласевич, Балигород 5; о. Нестор Велічковський, Балир 6; о. Амброзія Кочинський, в Балигороді 15; о. Василь Напрошан, в Мухоморі 5; о. Василь Мотрич, в Маріуполі 5; д-р Тодор Соколовський, в Стари Самборі 5; о. Михайло Ревачков, в Володимирі ч. 1. 20; о. Іван Жаренко, в Гаулич, ч. 1. 20; Михайло Ковалівський, Варшава, 5; Юрій Боніков, в Крайні 3; Омелян Боберський,

Поліція Велікий 5; о. Павло Матвійський в Ричинях 3; о. Іван Левицький, в Русичин Салі 2; о. Юрій Маликун, в Песках 5; о. Василь Тинчак, в Рибинках 3; Мопстар 00. Василь в Криштополі 5; Михайло Вихрич, у Сіпці 2; о. Іван Придзвич Героманів 6; о. Іван Сендешівський, в Золотих 2. 50; о. Іван Мило, в Крипін ч. 1. 20; о. Петро Пашківський, Копичини 10; Михайло Огровицький, в Калущі 5; Леонтій Коронич, Скілів 11; Микола Вілнський, Півню 2; о. Віктор Кухар, Зборів 5; Іван Ратонь, Мухомір, ч. 1. 20; о. Гаулич 4.

(Далше буде).

3 життя наших встанов.

„СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ“ У ЛЬВОВІ.

Для 2. лютого відбудеться значущий загальний збір „СВУ“ всім о. доповідь, що на організації актуальна і жива, бо на зборі зібрався не лише український купецький Львів, але і в далеких провінціях, як в Коломиї, Станіславові, Бурині, в купці в Перемишлі і Східного відбудуться окремими листами, писувальники свої доповідати та зносити. Заг. збір СВУ, рішав розвинути широку акцію на своїм Торг. пром. банком, який уже почав свою працю, отримавши при цьому Банковий торговий відділ, в опік того дали потім до зборів на Бурсу для торговельної мелодії і підняли думку заснувати факторий пресовий орган. СВУ, має вже три філіальні гурти, а саме: в Перемишлі, Станіславові, Коломиї, а тепер організує четвертий філіальний гурток у Східній.

Загальний збір СВУ, відбувся головною Т-ва Гр. Гаулича і Раді, яка тоді для на перший засідання ухвалювалися такі: лист. голова О. Стефанюк, секретар Д. Конох, екзарх О. Оноволь, господар В. Говицький. Одним з перших проєктів постанови Раді „С. У. К.“ на черг. організувати рухомо торгівлю виробами наших промисловців, зокрема товари продукції наших промисловців, яких би розвинути по селах і містечках провінції, щоб таким роком забезпечити наших продуктів нашій державі. Ту українську торгівлю, яку ми всім українським купцям згуртували у своїй організації, тоді спільними зусиллями можна би здійснити неюди тварне діло та піднести наш економічний рівень.

„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ У СІДНОЦІ“

Для 11. XI. 1927. відбувся Основний Загальний Збір Левицького Товариства „Український Народний Дім“ у Сідноці. Метод Товариства є: дивити культурно-літві у поміст сідницький, літві, кореспондентів, березинських і стрижинських. До цієї мети Товариство змагається будувати „Народний Дім“ по громадах, оселюванню різних шкіл, особисто ремісничих і промислових, бурс та захистів для дітей, обсерватор, театральних виставок, концерти.

Членом Товариства може стати кожна особа української народності. Обов'язком члена є віддавати щорічно 5 зол. вклати до Товариства. Членів Товариства приймає Вліт.

Першим і найважливішим завданням Вліт Товариства є: організувати у Сідноці, організувати „Український Народний Дім“, до якого би приєднались різні наші установи.

На це ціль, має Товариство около 1.100 доларів привласнених серед землі у Америці (около 750 доларів), як також серед Громадянства у краю.

Вліт Т-ва просить усіх уродженців Левицького і всіх перебуваючих тепер на Левицькому, як також всі Кооперативи, Часткові Прогресу та інші Інституції допомогти нам у початковий літ, зосередивши у членів нашого Т-ва, та жертвувати на нього.

ОПОВІСТКИ.

З приводу любної погоди яку несомні люди пустити між громадянством, начеб і злізла з п. Іваном Блаженковичем до Гай великих 6. Тернопіль на агітацію за виборною дистою соціалістичною, подаю до примодного відома, що така погода має є підлогою клеветою і кожного, хто буде її поширювати, потягну до судової відповідальності, — Тернопіль дня 4. лютого 1928. — Антонія Ковалова.

ФІЗИЧЕСЬКОЇ практики пошуку семінарист з університету III. роком. П.Т. і звіт просить заснувати досконалим увагу своїм фізическим на отсей анос. Зголошення і усла: до Уряду народногосподарського „Короні“ р. Львівська. 1-2

Найбільша в краю фабрика давалів
ВЛІТІВ ФІЛЬЧИНСЬКИХ
в Калущі, вул. Сілевська ч. 14.
в Перемишлі, вул. Красівського ч. 63.
відливає на замовлення давалів гірничих і промислових, а постійно удержує на складі злив 200 штук давалів давалів у вазі від 10 до 300 кг.
Ціни приступні — сплати ратати.

Ширші ставили членів Т-ва „Союз Українців“ відбудуться в неділю 12. II. в год. 8. поп. в селі Веліч Рутковського 22. На порядку дня: реферат і організаційні справи. О. писемну участь членів проєкт Головної Вліт Товариства. 14793 1-2

Нові видання „Руська“, Ресурсовий видання „Руська“ з сьогоднішнім великим листівки. Є їх небагато, всего 6 зоклад, але прямо промовляють до серця і душі. На цю серію складаєсь репродукції пригартів акварель: А. Мамісторського, С. Томасевича, Ф. Гриневича і Вол. Татомешко. Серія 6 шт. коштує з поштою 2 зол. Служа 12 зол. Листи ці одразу купити передплатники Театральної „Бібліотеки“ даром, як премію за реєстрацію клят. (Передплата на „Театр Бібліотеки“ коштує річно 10 зол.). З прийняттям випусків „Театральної Бібліотеки“ заслуна на увагу драма І. Тогоболного „Матильда й жінка“ (ціна 1.20) і вертута до цієї драми (1 зол.). Замовлення слати до В-ка „Руська“, Гр. Гаулич, Львів 14794 Куркова ч. 10.

У п'ятницю дня 10. лютого в 7. год. ввечері відбудуться в кімнатах Музичного Інституту в Прогоні Загалі: Збори Т-ва „Прогоніський Бокс“ з звичайною програмою налад. Посидься всіх членів доконець зявляться на віне згаданих зборах. — Виділі. 14795

„Союз Українок“ у Львові склав отримати підписку фірми М. Хмудя, Львів, Трибунальська пл. 1, за безсрочне випоження кидимі для протиснення селі на Свято Кобилянської. 14796

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ.

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик репрезентів продає за готівку і на рату від десятиків літ в найліпшій стороні міста фірма Іван Зельтенрайх. Львів, пл. Маріївська ч. 5. 3 59—1

ШУКАЮ неумовляної кімнати з дачею. Дам річний чини або постійне зобов'язання, що на бажання господаря випроводжує. Зголошення до Адміністрації „Літ“ під „Неумовляюча“. 24

В МІСТОЧКУ близько Львова є 20 відступлення мешканців з частинним уладженням для літві українців. Зголошення слати до адмі. „Літ“ під „Літ“. 3-4

КОНЦИПІЕНТА з правом субституції потребує Д-р Федак. 14797

МАШИНУ до писання „Adler“ модель 11, українсько-польську з відпечем до спускання, узкозвуж, а добрий стані з п'ятилітньою гарантією фірми „Adler“ куплено — продам за п'ятьдесят п'ять доларів готівкою. Зголошення: Машини 95* Адм. „Літ“. 14798

ПОК І з окремим входом для панів або панів до відпечення залоз. Відомість Кордешкого 5/1. Ганок на право. 14799

ДОБРОУ машиністку прийме не гайно канцелярія д-ра Льва Ганкевича, Львів Руська 3. 1480

ОГЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спеціаліст недуг лесніз, серця і жовука

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 48.

1038 Переселення Рентгеном 2-2

Лікарсько-дентистичне Заведення
Д-РА СИМОНА РАППАПОРТА
ЯКОВА НАССА

Львів, вул. Сикстуська ч. 17/1.

Скріплювання хітзючихся зубів, пломбування і виникання зубів без болю. Штучні зуби в кавчуку і золоті на американську систему. Пацієнти з провісній поажджється в найкоротшому часі. Усладовці і студентам значна знижка. По 1444

Подяка.

Потуваюсь до милого обов'язку оукою дорогого зложити ширю подяку п. д-ру-дентисту д-ру Симону Раппапорту і Якову Нассу. Львів, вул. Сикстуська 17/1. поз. за солдне та добре злячення і помовання зубів.

Софія Ловушанська

Львів.